ÇİĞLİ İŞÇİ BÜLTENİ

İşçi Bülteni Özel Sayı 475- Ağustos 2009

İşçi düşmanı yasa çıkıyor!

***İşçiler işyerlerine kiralanacak!**

*** İşten atılma yasal hale gelecek!**

*** Kıdem tazminatı, sosyal güvence, emeklilik hakkı ortadan kalkacak!**

Kölelik yasalarına karşı mücadeleye!

İşçilerin dikkatine!

Geçtiğimiz, haftalarda mecliste hazırlanan ve içerisinde emekçilere dönük bir çok saldırının bulunduğu torba yasa gündeme geldi. Patronlar için krize karşı önlem olarak hazırlanan torba yasanın içerisinde en çarpıcı olanı "istihdam büroları" diye maskelenen fakat işçilerin herhangi bir eşya gibi ait oldukları bürolarla işyerleri arasında kiralanmasını ifade eden yasadır. Yine uzun zamandır gündemde olan kıdem tazminatının gasp edilmesi kiralık işçi büroları yasasına eklenerek iki saldırı birleştirilmiş oldu. AKP'nin ilgili komisyonlarının yasalara son halini vermesinin ardından bakanlıkların incelemesine sunuldu ve kısa bir zaman içerisinde de yasallaşmış olacak. Büyük patronlar örgütü TÜSİAD yasaların hızla çıkması için bakanlıklara, bir bütün olarak ise AKP hükümetine bastırıyor. Hükümet ise, TÜSİAD'ın bir dediğini iki etmiyor. Böylelikle ve bu iki güçlü saldırı yasası arasında irili ufaklı emekçi düşmanı bir dizi yasayı da araya sıkıştırarak ve tozun dumanın içerisinde yasalaştırmaya çalışıyorlar. Aşağıda yayımladığımız metin Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun geçtiğimiz günlerde işçi ve emekçilere ulaştırdığı bildiri metnidir. Metin sözkonusu saldırı yasalarını oldukça çarpıcı, ayrıntılı ve açıklayıcı bir içerikle anlatıyor. BDSP'nin bu bildirisini işçilerin dikkatle okuyacağını düşünüyor ve yapılan çağrıya yanıt vereceğini umuyoruz.

Çiğli İşçi Platformu

Pazarlarda satılacak KÖLE, işçi simsarlarının elinde KİRALIK MAL olmayacağız!

Kölelik yasasını parçalamak için mücadeleye!

Şimdi de sırada "kiralık işçi" uygulaması var. Güya "Özel İstihdam Büroları" ile işsizliğe çözüm bulacaklarmış. Gerçekte bizleri pazarlarda satılığa çıkarılacak KÖLE, İşçi simsarlarının elinde KİRALIK İŞÇİ yapmak istiyorlar.

Bugün Cumhurbaşkanı Gül'den geri dönmüş olsa da, patronlar örgütü TÜSİAD ısrarla halen bu yasanın çıkmasını istiyor. Yani tehlike hala kapımızın önünde.

Taşeronlaştırma da patronlara yetmedi. Devir artık kiralık işçi devri... Tıpkı Kemal Sunal'ın filmindeki gibi... Dayıbaşları "sen, sen, sen" diyecekler. Geride kalan birçok işçi de "ya ben" diyecek. Ama ne giden şanslı olacak ne de kalan.

Patronların üç-beş günlüğüne işçiye mi ihtiyacı var? Bu modern dayıbaşlarına açtıkları bir telefonla sorunlarını hemen çözecekler.

Patronlar çalıştırdığı işçilere maaş da vermeyecek. İşçiler çalıştığı günlerin tutarını işçi simsarlarından alacaklar. Yasaya göre bir işyerinde, girdi çıktılarla "kiralık" çalışma sınırı en fazla 18 ay olacak.

Sermayenin daha çok kar elde edebilmesi için ucuz işgücü için ülkeyi 4 bölgeye ayırdılar. Böylece bölgesel asgari ücrete de adım adım geçecekler. Ücretler iyice düşürülecek.

İşçilerin çalıştıkları günlerin sigortalarını da patronlar değil, bu simsarlar yatıracak. Çalışılan gün üzerine hesap yapılacağından kıdem tazminatı almak imkânsız olacak. Çünkü tazminat alabilmek için 1 yıl boyunca sigortalı çalışma şansı olmayacak. Emekli olmak da tam bir hayal olacak.

İşçi fabrikada iş kazası mı geçirdi, bundan da sorumlu patron olmayacak. İnsan sağlığına zararlı

işyerlerinin denetiminin zorlaşacağı gibi işçi sağlığı da tümüyle önemsizleşecek. Fakat İşsizlik Fonu için işçilerden para kesilmeye devam edilecek. Ama kiralanan işçinin bu fondan faydalanması mümkün olmayacak. Patronlarsa istedikleri zaman bu fonu hortumlayabilecek.

Şimdi sendikalı olmak zor ya, o zaman bu hepten imkânsız olacak. Ne çalışma süresi belli olacak, ne de işçinin bir iş güvencesi. "Kiralık işçi" uygulaması ile bütün işçilerin iş güvencesi tümüyle ortadan kaldırılacak.

Ama BİZ İŞÇİYİZ, EMEKÇİYİZ! Biz üreteniz. Bu dünyada el yapımı ne varsa her şeyde alınterimiz var. Tarlalarda biz varız. Madenlerde, yerin yedi kat altında biz! Demirde ve çelikte biz! Tekerleğin ve rayların üstünde giden, havada uçan, denizin altında ve üstünde yüzen tüm ulaşım araçlarında emeğimiz var. Beyaz eşyada ve tüm elektronik eşyalarda... Tütünde, pamukta ve tekstilde... Aydınlatmada ve gıdada biz varız. Soğuğu sıcak, sıcağı serin yapan biziz.

Bir düşünün... Ayağımızı butondan çeksek... Durdursak çalışan makineleri... Ellerimizle indirsek şalterleri... Gemileri yüzdürmesek, uçakları uçurmasak, otomobilleri-trenleri sürmesek... Tarlaları ekmesek, ekini biçmesek... Hamuru yoğurmasak, yoğrulan hamuru ateşte pişirmesek... İnmesek madenlere... Harcı karmasak, karılan harcı sürmesek, tuğlaları üst üste dizmesek, binaları boyamasak... Demiri tavında dövmesek, çeliğe su vermesek... Kumaşı dokumasak... Mektupları adreslerine ulaştırmasak, çalan telefonlara cevap vermesek... Çöpleri toplamasak... Yolları, parkları, bahçeleri yapmasak... Hastanelerde ve tüm sağlık merkezlerinde, tüm eğitim ve öğretim kurumlarında hep beraber "g(ö)revdeyiz"...

Tüm bunları bizden başka kim yapabilir? Yani biz istersek hayat durur.

Gücümüz buradan gelir.

BİZ İŞÇİYİZ, EMEKÇİYİZ! Ama aç-açıkta kalan, gittikçe yoksullaşan da biziz. İş kazalarında ölen de, sakat kalan da... Yalanlarla kandırılanlar da bizleriz. Patronları zengin eden de, onların krizinde işsiz kalan da yine bizleriz.

Ama dedik ya! BİZ İŞÇİYİZ, EMEKÇİYİZ! Yeri geldiğinde hakkımızı aramasını bilir, alınterimizi öyle kolay haramilerin sofrasına meze etmeyiz.

Söz sırası şimdi bizde!

*Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi,

*İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret,

*7 saatlik iş günü, 35 saatlik çalışma haftası,

*Tüm çalışanlara genel sigorta,

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Kent AŞ işçisi direniyor!

Karşıyaka Belediye şirketi Kent AŞ'de 30 Nisan'da yaşanan işçi kıyımına karşı işçilerin direnişi devam ediyor. CHP'li belediye başkanı Cevat Durak'ın taşeronlaştırma ve sendikasızlaştırma saldırısına karşı DİSK Genel İş üyesi işçiler, kararlılıkla mücadelelerini sürdürüyorlar.

Yaklaşık 3 ayı bulan direniş süresince Kent AŞ işçileri birçok saldırıyla karşılaştılar. Cevat Durak, direnişte olan işçileri işgalci olarak niteledi ve işçiler yüzünden kendisinin ve ailesinin hayatlarının tehlikede olduğu yalanını söyledi. Öyle ya; bir patron olarak o, işçilerinin sendikasız, örgütsüz, bilinçsiz olmasını ister. Örgütlü, hakkını arayan işçiyi hangi patron sever ki?

22 Haziran günü 500 kadar polis gelerek, işçileri şantiyeden çıkardı. Kent AŞ işçileri bugüne dek şantiye önünde, eşleri ve çocuklarıyla birlikte, gece-gündüz bekliyorlar.

Cevat Durak işçilere yönelik bütün saldırılarını Kanal Ege televizyonu aracılığıyla yapıyor. Bilin bakalım Kanal Ege'nin sahibi kim? Çiğli organize işçileri bu kişiyi gayet iyi tanıyorlar. Bu kişi, Cem Bakioğlu; yani, Bak ambalaj, Bak plastik, Polibak, Bak Trans Havacılık, Bareks hepsinin toplamı olan Bak Holding'in sahibi ve Kent Hastanesi'nin ortaklarında biri olan, Çiğli organize sanayinin en zengin patronlarından biridir. Yine İzmir yerelinde yayın yapan Sky Tv 13 Temmuz günü saat 22.00'de sendikayla Kent AŞ direnişiyle ilgili bir röportaj yapılacaktı ama programa son 1,5 saat kala hiçbir gerekçe göstermeden iptal edildi. Bu da gösteriyor ki, bu kanal işçi ve emekçilerin haklı direnişlerini görmezlikten gelmeye ve işverenlerin tarafını tutmaya devam edecektir.

Kent AŞ işçileri bu saldırılar karşısında direnişin haklılığını anlatmak için çeşitli eylemler yaptılar. Basın açıklamaları, yürüyüşler, bildiri dağıtımı, Yamanlar ve Fuar açık havadaki, 2 Temmuz etkinliklerine pankartlarıyla katılıp, sloganlarla kendilerini duyurmaları, 2 Temmuz'da Sivas mitingine katılmaları ve yaklaşık 2 haftadan beri, İzmir'in 21 ilçesinde imza topladılar. Şu ana kadar 200 binden fazla imza topladılar.

Kent AŞ işçileri 100 bin bildiri dağıttılar ve 5 bin afiş yaptılar.

Bu direniş birçok yerden destek ziyareti alıyor.

Yurtdışından sendikacılar da ziyarette bulundu. Son olarak DİSK'in çağrısıyla 56 kurum ve 79 temsilciyle bir toplantı yapıldı ve öncelikli olarak Kent AŞ işçilerinin sorunlarıyla ilgilense de yaşanan bütün demokratik sorunları ilgi ve çalışma alanında tutacak, bir emek platformunun kurulması kararı alındı. Burada 9 kişilik bir komite kuruldu. Ancak emek dostu olduğunu söyleyen bu kurumlar belli çıkar kaygılarıyla hareket ettiklerinden bu birliktelik başlamadan dağılmıştır.

Kent AŞ direnişi sürüyor. Kent AŞ işçisi onuru, gururu ve geleceği için direniyor. Örgütlülüğünü, sendikasını savunuyor. Taşeronlaştırmaya, esnek üretime, güvencesiz çalışmaya ve geleceksiz yaşamaya karşı mücadele ediyorlar. Çiğli organize sanayi bölgesi işçilerinin en büyük sorunu da örgütsüzlüğüdür. Tabi buradan güç alan, taşeronlaştırma, esnek üretim vb.leri de sorunlar arasında. Yani Kent AŞ işçileri, tüm işçiler için direndiği gibi, Çiğli organize işçileri için de direniyor. Bu nedenle biz organize işçilerine düşen görev, Kent AŞ işçileriyle dayanışmayı büyütmek, bununla birlikte Çiğli organize'nin bütün fabrikalarında örgütlenmek, sendikalaşmak, mücadeleyi büyütmektir.

İşçi sınıfı örgütlüyse her şey, örgütsüzse hiçbir şeydir!

Yaşasın işçilerin birliği!

Yaşasın sınıf dayanışması!

Asgari ücret, sefalet ücreti olarak belirlendi!

Asgari ücret, tarihte işçi sınıfının zorlu mücadeleler sonucunda ve büyük bedeller ödeyerek kazandığı bir haktır. Amaç ücretlerin belirli bir düzeyin altına inmesini engellemek, örgütsüz olan ve en düşük ücret alan işçi kesimlerinin bile asgari geçim koşullarını güvence altına almaktır. Böylece işçi sınıfının kendi içindeki kıyasıya rekabetin ve sermayenin bu sayede yoğunlaştırdığı sömürün bir ölçüde sınırlandırılmasını sağlamaktır. Asgari ücretin bir hak olarak kazanılması, sermayenin ve dayattığı ağır sömürü ve derin yıkım koşulları karşısında emeğin korunmasının temel imkânlarından biri olmuştur. Verilen mücadeleler sonucunda bu ve benzeri haklar yasal kazanımlar haline de dönüşmüştür. Sermaye iktidarları tarafından kâğıt üzerinde kabullenilmek zorunda kalınmıştır. İş Yasası'nda asgari ücretin tanımı yapılmıştır. Buna göre: "asgari ücret; işçilere normal bir çalışma günü karşılığı olarak ödenen ve işçinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu gereksinimlerini günün fiyatları üzerinden asgari düzeyde karşılamaya yetecek ücrettir." Ancak günümüz koşullarında bunun sadece kâğıt üzerinde geçerli olduğunu görmekteyiz.

Asgari ücret uygulaması, sermayenin işçi sınıfına saldırısının bir aracıdır!

Mevcut koşullarda asgari ücret hakkının içi büyük oranda boşaltılmıştır. Bu hakkın içinin dolu olması, asgari ücretin işçi ve ailesine insanca yaşamanın asgari koşullarını sağlaması ile mümkündür. Oysa belirlenen asgari ücret düzeyi ile işçi ve ailesine sefalet koşullarında yaşam dayatılmaktadır. 1 Temmuz- 31 Aralık 2009 tarihleri arasında geçerli olacak olan asgari ücret yüzde 4,1 (19 TL) sefalet ücreti olarak Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun kararı doğrultusunda belirlendi. Yapılan yeni zamla sermayenin işçileri düşünmediği tersine patronların cebini koruduğu ortada. Yeni zamla asgari ücret brüt 693 TL, net 503 TL'ye yükseldi. Mevcut asgari ücret, kirasını bile zar zor ödeyen bir aileyi kuru ekmeğe mahkûm etmektedir. Asgari ücret emeğin korunma aracı olarak kazanılmış bir hak olmaktan çıkıp sermayenin işçiyi ve ailesini sömürmenin, sefalet ve yıkımını derinleştirerek açlığını büyütmenin aracına dönüştürülmüş durumda. Bu sefalet, devletin yasal güvencesi altında sürdürülmektedir. Yani işçi ve emekçileri açlık sınırının altında yaşamaya mahkûm edildiği devletin kurumları tarafından da yapılan araştırmalarla ortada; ancak her yıl yapılan komik zam oranlarıyla açlık ve sefalet meşrulaştırılmaktadır.

İnsanca yaşamaya yetecek, vergiden muaf asgari ücret için mücadeleye!

Görüldüğü gibi gerçeğin hükmü kâğıtlar üzerinde yazılı olanlarla değil, sınıflar mücadelesinin kendi seyri tarafından tayin edilmektedir. Kâğıt üzerindeki haklarımızı gerçek kazanımlara dönüştürmek, asgari ücretin insanca yaşam seviyesine yetecek düzeyde olması ve 4 kişilik bir ailenin ihtiyaçları doğrultusunda yeniden ayarlanması için asgari ücretle geçinen işçi ve emekçilerin kendi sorununa sahip çıkarak bunun için kendi taleplerine sarılması ve mücadeleyi yükseltmesi gerekir. Aksi durumda yüksek düzeyde maaş alan, sorunun muhatabı olmayan kişilerce ücretimiz sefalet ücreti olarak belirlenmeye devam eder. Biz ise olup bitenlere sadece kızıp bu durumdan rahatsızlığımızı yanımızdaki arkadaşımıza tepki göstererek kendi sorumuzu unutup sırtımızı dönmüş olacağız. Sermayenin saldırıları her geçen gün derinleşirken, işçiler özel istihdam bürolarında satılacak kiralık köleler durumuna getirilmeye çalışılırken, yoksulluğumuz her geçen gün derinleşirken artık susmayalım, taleplerimiz etrafında birleşelim!

- Mevcut asgari ücret geçersiz ilan edilsin!
- İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret!
- Asgari ücret tespit komisyonu iptal edilsin! Asgari ücret toplu sözleşme yoluyla belirlensin!
- 4 kişilik bir ailenin tüm gereksinmeleri dikkate alınsın!

Grevler, direnişler sürüyor...

İşçi sınıfı tarihi mücadelelerle dolu bir tarihtir. İşçilerin mevcut haklarını korumak için örgütlü olması gerekir. Çünkü patronlar örgütlü ve o yüzden sürekli işçi sınıfına saldırı halindeler. Kıdem tazminatının gaspı, istihdam büroları, düşük ücret dayatmaları vb birçok sosyal yıkım saldırıları bunlardan sadece birkaçıdır. Biz işçiler olarak, bu saldırılara karşı tek gücümüz olan üretimden gelen gücümüzü kullanmalıyız. Bu yeri gelir grev olur, yeri gelir fabrika önlerinde direniş olur. Bugün bu güçlerini kullanan işçi grev ve direnişleri var: Sinter, Asil çelik, Entes ve diğerleri. 2008–2009 arası süren grev ve direnişler aşağıda verilmiştir. Bugün önümüzde duran görev bu direnişlere sahip çıkmak ve sınıf dayanışmasını yükseltmektir.

ATV Sabah işçileri grevi:

İstanbul'da olan bir grev.13 Şubat 2009 tarihinde başladı. Grevde olan işçi sayısı 10 kişi. Turkuvaz Medya'da (Atv-Sabah) çalışan Türk-İş'e bağlı Türkiye Gazeteciler Sendikası'na üye işçiler, Toplu İş Sözleşmesi için greve çıktı. İstanbul'da Balmumcu ve Sefaköy ile Ankara Balgat'ta başlayan grev kararlılıkla sürüyor. Grev başlamadan önce sendika üyesi 3 işçi işten atıldı. İşçilerin işe dönüşü Yargıtay tarafından onandı. Grevin 5. gününde de tüm grevci işçiler işten atıldı. Mahkeme 9 işçinin işe dönmesine karar verdi, işveren temyize gitti süreç devam ediyor. Ayrıca işverenin grevci işçilere açtığı tüm davalar da işçiler lehine sonuçlandı. İşçilerin işveren aleyhinde bulundukları suç duyuruları var ve bu süreç de devam ediyor. İstanbul dışında, Türkiye Gazeteciler Sendikası İzmir, Adana, Bursa, Antalya, Diyarbakır ve Trabzon'daki işyerlerine de, 3 Temmuz günü grev pankartını astı.

Asil Çelik grevi:

30 Ocak 2009 tarihinde başladı. Grevde olan işçi sayısı 550 kişi. Bursa Orhangazi İlçesi'nde DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş sendikasına üye işçiler insanca yaşayacak bir ücret konusunda işverenle anlaşamadığı için greve çıktı.

İşçilerin grevleri sürüyor.

Asemat işçileri grevi:

Bursa'da olan grev.31 Aralık 2008 tarihinde başladı. Grevde olan işçi sayısı 59 kişi. DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş'e üye işçiler işverenle insanca yaşayacak düzeyde ücret konusunda anlaşamadıkları için greve başladılar.

Bursa Nilüfer Organize Sanayi Bölgesi'nde (NOSAB) bulunan, Bursa Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu ve MESS kapsamı dışında olan ASEMAT fabrikasındaki işçiler büyük otomotiv fabrikalarında kalıp üretiyorlar. Yapılan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri neticesinde ücretlere yapılacak olan zamların insanca yaşayacak bir ücret sağlamadığı gerekçesiyle NOSAB girişine grev kararını astı. İşverenin grevi kırma çabalarına rağmen grev sürüyor.

E-Kart işçileri Grevi

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu olan Eczacıbaşı ortaklı E-Kart işletmesinde çalışan Türk-İş'e bağlı Basın-İş sendikası üyesi 17 işçi sendikanın tanınması ve toplu sözleşme hakkı için 16 Haziran 2008 tarihinde greve çıktı.

Sinter Metal işçileri direnişi

İstanbul Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu olan Sinter Metal fabrikasında kriz gerekçesiyle işten atılan DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş üyesi 380 işçi işlerine geri dönmek ve dışarıda bulundukları süre içerisinde de kıdem ve ihbar tazminatlarıyla beraber tüm haklarını almak için 22 Aralık 2008 tarihinde direnişe geçti.

Kocaeli Belediye işçileri direnişi:

16 Nisan 2009 tarihinde greve başladılar. Türk-İş'e bağlı Belediye-İş Sendikası'na üye işçiler Kocaeli Büyükşehir Belediyesi'nce sendika değiştirmeye zorlandıkları ve görevleri dışında işlerde çalıştırıldıkları için direnişe geçtiler.

İşveren Yerel-Sen, ilk olarak toplu iş sözleşmesindeki maddeleri geri çekmeye çalıştı. Belediye-İş bunu kabul etmeyince işyerlerini, unvanlarını, çalıştıkları bölgeleri değiştirerek, sürgüne yollayarak işçilere baskılar uyguladı ve neticesinde 2 bin 400 işçi Büyükşehir Belediyesi'nin rahatlıkla anlaşabileceği Hak-İş'e geçti. Belediye-İş sendika konusunda işçilerin özgürce karar verebilmeleri için referandum önerisinde bulunurken direniş devam ediyor.

Kent AŞ işçileri direnişi:

İzmir'de olan bir direniş. 30 Nisan 2009 tarihinde başladı. Direnişte olan işçi sayısı 291 kişi. Kent A.Ş. işçileri Karşıyaka Belediyesi tarafından işten çıkartılmalarına ve Altaş adlı bir taşeron firmanın sokulmasına karşı direnişe geçtiler.

30 Nisan 2009'da Karşıyaka Belediyesi tarafından işten çıkartılan belediye bünyesindeki Kent A.Ş. firmasında çalışan ve DİSK/Genel-İş'e üye olan işçiler Karşıyaka Belediyesi'nin Örnekköy Mahallesi'ndeki şantiyesi önünde direnişe geçti. Direnişe kısa süre sonra işçilerin aileleri de destek vermeye başladı. İşçiler 30 Nisan'dan beri şantiye önünde bekliyorlar. İşçiler hem işe alınmak, hem de taşerona karşı çıkmak için başlattıkları direniş sürecinde 22 Haziran günü çevik kuvvetin saldırısıyla şantiye dışını çıkarıldılar. Ancak hala direnişlerini sürdürüyorlar.

Halkalı Kağıt işçileri grevde!

İstanbul Halkalı'da kurulu bulunan ve 100'ü aşkın işçinin çalıştığı **Halkalı Kağıt Karton Sanayi ve Ticaret AŞ**'de Türk-İş'e bağlı Selüloz-İş Sendikası 17 Temmuz 2009 tarihinde grev başlattı.

Halkalı Kağıt Karton Sanayi ve Ticaret AŞ ile Selüloz-İş Sendikası İstanbul Şubesi arasında 01.01.2009 tarihinde başlayan TİS görüşmelerinin başlamasının üzerinden aylar geçmesine rağmen Halkalı Kağıt patronu herhangi bir teklifle masaya gelmedi.

Sendika ve işçilerin önerilerine rağmen işverenin uzlaşmaması nedeniyle işçiler greve çıktı.

Entes elektronik direnişi:

Gülistan Kobatan işe geri alınmak için direnişe geçti. Kobatan kriz gerekçesiyle 13 Mayıs 2009'da işten çıkartılmıştı. İstanbul'daki Dudullu Organize Sanayi Bölgesinde kurulu bulunan Entes Elektronik firmasında çalışan OSB-İMES İşçileri Derneği Yönetim Kurulu üyesi Gülistan Kobatan, 13 Mayıs'ta kriz gerekçesiyle işten atılmıştı. Kobatan'ın direnişi 3. ayında, direniş devam ediyor.

Stil Tekstil işçileri direnişi

İstanbul Beylikdüzü Pirinççiler Sanayi Sitesi'nde kurulu olan Stil Tekstil fabrikasında çalışan 50 işçi 4.5 aylık maaşlarını ve 2.5 aylık mesai ücretlerini alabilmek için 17 Haziran 2009 tarihinde direnişe geçti.

Ağ Tekstil işçileri direnişi

İstanbul İkitelli Parseller Bölgesi'nde kurulu olan Ağ Tekstil fabrikasında işten atılan Tekstil-Sen üyesi 180 işçi 3 aylık maaşlarını, mesailerini, kıdem ve ihbar tazminatlarını alabilmek için 25 haziran 2009 tarihinde direnişe geçti.

Uyuma, uyan...

Merhaba arkadaşlar,

Çiğli Organize Sanayi Sitesi'nde çalışan bir işçiyim. Fabrika koşullarında iki senedir çalışıyorum. Böylesine kalabalık ve geniş bir organizede işçiler işçi değil, kölelik düzeni çerçevesinde çalıştırılıyorlar. Bu durum patronları mutlu ediyordur herhalde. Tabi ki bunun suçlusu patronlar? Ama işçi sınıfının da suçu yok değil! Çünkü bilinçlenmiyor, cahil... Patronlar, işçi sınıfını kendi çıkarlarına göre kullanmaktan hiç çekinmiyor ve utanmıyor. İşçiyi kukla yerine koyarak onu seyretmek hoşlarına gidiyor. "Sana yetki vereceğim", " seni şef yapacağım", "seni ödüllendireceğim" diyerek sırtını sıvazlayınca bilinçsiz işçi arkadaşlar kendini dev aynasında görüp patron yalakası oluveriyorlar. Böylece işçiyi işçiye kırdırmayı başarıyorlar. Ortada fol yok yumurta yok, ama arkadaş hemen satıyor arkadaşlarını. Ama bilmiyor ki, arkadaşlarını satanı patron satmaz mı? Patron bunu çok iyi bildiği için kullanma süresi bittikten sonra kapı önüne koymasını da iyi biliyor. Yenilerle yoluna devam ediyor. Çünkü patronlar işçilerden daha örgütlü.

Arkadaşlar, işçi sınıfı bu örgütsüzlükle nereye kadar ilerleyecek? O kadar zor koşullarda çalıştırılan işçiler ne zaman örgütlenecek, ne zaman sendikalaşacak, neyi bekler, ne ister bu emekçi kesimi? Aldığı asgari ücret yetiyor mu acaba? Arkadaşlar, örgütlenin ve örgütlenmekten korkmayın. Çünkü bizim bizden başka dostumuz yok. Bugün sırtınızı sıvazlayanlar çıkarlarına ters düşerse, hiç çekinmeden gerçek yüzünü göstermekten hiç çekinmiyor. Tehditler, işten çıkarmalar, kötü sözler hemen hemen çoğumuzun yaşadığı saldırılardır.

Arkadaşlar, arkadaşımıza yine sadece biz sahip çıkarız. Biz çıkarız, çünkü biz işçiyiz, emekçiyiz. Bu yüzden çok geç olmadan kendi içimizde örgütlenelim. Okuyalım, iş kanunlarını öğrenelim, tartışalım, eleştirelim , komiteler oluşturalım. Bilenlere bir şeyler soralım. Araştıralım, kahve köşelerinde vakit kaybetmeyelim. Eğer işçi sınıfı uyanmazsa, daha zor koşullar bizleri bekliyor. Patronların ikiyüzlülüklerine aldanmayalım. Ne çabuk unutuldu o büyükleriniz daha düne kadar bir fabrikada çalışıyordu. Bir anda kendini kapı önünde buldu. Bahane krizdi. Çünkü patron öyle istedi. Kriz bahane, işçi çıkarmak şahaneydi! Çünkü krizi bahane ettiler. Olan işçi ve emekçilere oldu. Devlet işsizlik fonunu yağmaladı. Bu da yetmezmiş gibi KDV'yi düşüreceğine ÖTV'yi düşürdü. Emekçiye sen aç kalmaya mahkûmsun dedi. İşverene sen de eşyanı, arabanı değiştir, yenisini, daha lüksünü al diye öğüt verdi.

İşçi arkadaş, olanları görmemezlikten gelmemelisin. İşçi sınıfına yapılan bu saldırıyı gör, bilinçlen, örgütlen. Bilinçlenmekten ve örgütlenmekten sana zarar gelmez. Güzel günlerin seni beklediğini unutma, unutturma. Bunun için senin en büyük silahın örgütlenmek ve sendikalaşmak. Cennete gitmek için namaz kılıyorsan, çocuklarına ekmek götürmek için de örgütleneceksin. Bilinçlenecek ve savaşacaksın. İşte senin buradaki cennetin de burası olmalı. Fabrikada üç kuruşa değil, insanca yaşamaya evet diyorsan işte güzel günler ve insanca yaşam. Senin dudaklarında ve parmaklarında okumak, yazmak ve örgütlenmek...

Biz de bilinçsiz bir şekilde çalışıyorduk. Ama şimdi farklı oluyor. Çünkü artık bir şeyler biliyor ve tartışıyoruz. Yeri geldiğinde koşullar patrondan yana oluyorsa koşulları kendi lehimize çevirebiliyoruz. Çünkü bizler örgütlüyüz ve bizler örgütlenmekten hiç şikâyetçi değiliz. Biliyoruz ki, biz örgütlü olduğumuz için patron geri adım atmak zorunda kaldı. Bunun için koşulları kendi lehine çevirmek için örgütlen, kendini tanı ve tüm patronlara tanıt.

Emekçi: Hayatının yarısını uyumakla diğer yarısı uyutulmakla geçiyor.

Uyuma uyan ve patronuna karşı diren.

Örgütlen ve örgütle.

Çiğli organize sanayi sitesi, örgütlü organize sanayi sitesi olsun arkadaşlar.

Çiğli Belediyesi'nde "anlaşma"

İzmir Çiğli'de yaklaşık 6 aydır ücretlerini düzenli alamayan ve 29 Mart yerel seçimlerinin hemen ardından işten atılma saldırısıyla karşılaşan DİSK / Genel-İş Sendikası üyesi Çiğli Belediyesi işçileri 2 Temmuz günü kısa süreli olarak iş bıraktılar.

3 Temmuz günü tam gün iş bırakma kararı alan belediye işçileri, 3 Temmuz sabahı erken saatlerden itibaren DİSK / Genel-İş 5 No'lu Şube Başkanı Mehmet Çınar, işyeri temsilcileri, Belediye Başkan yardımcıları ve Tüm Bel-Sen(destek amaçlı) temsilcisinin katıldığı toplantının sonucunu beklediler. Toplantının ardından Çiğli Belediyesi Şantiyesindeki lokale geçen sendika yöneticileri ve yaklaşık 300 işçi bir toplantı gerçekleştirdi.

Sendika temsilcileri; belediye başkan yardımcıları ve CHP meclis üyelerinin işçilere kendilerine iki gün daha süre verilmesini, Pazartesi gününe kadar bu sorunu çözeceklerini eğer sorun çözülmezse kendilerinin işçilerle beraber şantiyede bekleyeceklerini ifade ettiklerini aktardılar. Söz alan işçiler altı ay boyunca süren mağduriyetlerinin giderilmesi gerektiğini, işten atmaların durdurulmasını, atılan işçilerin işe geri alınmasını, direnişe katılmayan işçilerin haklarının verilmemesi gerektiğini ifade ettiler. Ayrıca altı aydır kendilerinin sürekli bekletildiklerini, artık beklemek istemediklerini bu yüzden belediye başkan yardımcılarına iki gün süre vermek yerine belediye başkan yardımcılarının işçilerh iki gün beklemesini, işçilerin bu iki gün boyunca direnişte olması gerektiğini söylediler.

İş bırakmanın ardından sendika ve belediyenin yaptığı görüşmeler anlaşmayla sonuçlandı.

Buna göre;

Atılan işçilerin bir kısmı işe alınacak ama geri kalanları işe alınmayacak. 1 yıllık olan Kafesan (Çiğli Belediyesi şirketi) ihale sözleşmesinin bundan sonra 3 yıllığına yapılması. Maaşların bundan sonra her ayın 15-17'si arasında düzenli olarak ödenmesi. Şimdiye kadarki biriken alacakların belediyenin eline toplu para geçişinin hemen ardından ödeneceğine karar verildi.

Ayrıca işten atılıp ve işe geri alınmayacağı söylenen işçiler şantiye önünde direnişe geçmeyi düşünüyorlar.

Taşerona hayır!

Merhaba Arkadaşlar,

Ben, İzmir Büyükşehir Belediyesinde Park ve Bahçeler'de(İBBPB) taşeron işçi olarak çalışıyorum. Belediyede çalışan herkesin rahat olduğunu düşünüyorlar. Fakat taşeron bir işçi için pek de öyle sayılmaz. Sendikalı işçilerin durumu ise bizimkinden çok farklı, çoğu başımızda ya çavuş ya da şoför olarak çalışıyorlar. Aldıkları ücret bizim aldığımız ücretten daha yüksek, sosyal hakları var (3 ayda bir ikramiye, paso, erzak yardımı alıyorlar vs) Bizler ise daha çok çalıştığımız halde bir sigortamız bir de kuru bir maaşımız var. Her sene olduğu gibi sözleşmemiz yıl sonuna kadar yapılıyor, yapılması gereken bütün işleri biz yaptığımız halde yıl sonunda bir teşekkür edip evlere gönderiyorlar. Ne zaman ihtiyaçları varsa tekrar bizleri o zaman çağırıyorlar. Peki, bizim işimize son verdikleri zaman ihtiyaçlarımızı kim karşılayacak bunu kimse düşünmüyor. Bu hep böyle olmamış mıdır zaten? Fabrikalarda veya belediyelerde çalışan bütün taşeron işçi dostlarıma sesleniyorum, bizler ne zaman ayağa kalkıp taşeronlaştırmaya karşı başkaldırırsak, işte o zaman bizler de amacımıza ulaşıp işyerlerimizde kadrolu olarak çalışacağız. Taşeronlaştırmaya karşı mücadelede eden, sendikalarını, örgütlülüklerini savunan Kent AŞ işçileri bizlere bu mücadelede izlenmesi gereken yolu gösteriyor.

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

Yaşasın örgütlü mücadelemiz!

Taşeron işçisi

Entes direnişi sürüyor!

Gülistan ile dayanışma mesajları!

Yaklaşık 300 işçi ve emekçi duygu ve düşüncelerini Gülistan Kobatan ile dayanışmak için açtığımız "dayanışma güncesi" defterine yazdılar. Sınıf dayanışmasının önemini bulunduğumuz her yerden örmeye çalıştık. Yaşanan her direnişi gündemleştirmek ve gereken dayanışmayı göstermek için elimizden geleni yaptık. Bir işçinin direnmesi özellikle bir sınıf bilinçli işçi kadının direnmesi çok anlamlıdır. Tek başına bile bir şeyler yapılabileceğini ve işçi sınıfının tutması gereken yolu gösterdiği için Entes direnişini önemsiyoruz. Ve gerekli tüm desteği sunduk ve sunmaya devam edeceğimizi ifade ediyoruz. EKK olarak her direnişe, greve destek verdik ve vermeye devam edeceğiz. İzmir'de yaşayan işçi-emekçilerin gündemine bu direnişi taşıdık ve bu deftere yazılanları da sizlerle paylaşmak istiyoruz.

* "İzmir'de işçi direnişleri her yerde tüm sıcaklığı ile devam ediyor. Kent A.Ş direnişinden Entes direnişine selam olsun!"
"Yaşamak direnmektir! Emeğin sömürülmediği bir dünya dileğiyle. Mücadeleye herkesin katılması dileğiyle.

* "Her türlü işçi kıyımı sosyal cinayettir. Son bulmasını diliyorum. Direne direne kazanacağız! Kent AŞ işçisi"

* "Gülistan Kobatan, tek başına da kalsan ayakta kalmayı ve kendine güveni yaşayıp öğrendin, öğretiyorsun inançla ve kararlılıkla..."

* "Krizi emekçiler çıkarmadı. O nedenle emekçilere fatura edilmemeli. Tüm yüreğimizle emekçi sınıf dayanışmasını destekliyorum.."

* Gülistan Abla, direnişinizi duydum. Ben de destekliyorum.4.sınıf öğrencisiyim"
"Direnişinizi destekliyoruz. Biz kadınlar hakkımızı aramalıyız. Kadınlar mücadele etmeliyiz. Ev hanımı"

* "işsiz bir bayan olarak sizi destekliyorum. Bildiğiniz gibi haklar verilmez, alınır. Çiğli'li kadınlar olarak yanınızdayız. Yeter artık diyelim.."

* "Tanımadığım ama tanımadan da mücadelene ortak olmanı en azından bilinç düzeyinde tanıdığım sevgili emekçi dostum, emek ve ekmek mücadelene kadın olmanın onurunu da katarak başladığın direnişte yüreğimiz ve bilincimiz seninle. Avukat."

* "işçi, emekçi, üreten olmadan yaşamın olmayacağını bilmeyenler, ülkeyi sadece ve sadece "kendilerinin" sananlar "insanlık adına" artık yeter diyenlere kulaklarınızı tıkamayın."

* "Emeğin sermayeye ,tüm ezilenlerin tüm ezenlere karşı mücadelesinde en çok ezilen kesimi oluşturan bir kadın ve bir işçi olarak,yaşamda var olan tüm haksızlıklara karşı çıkmak demek olan onurlu yaşamanın bugünkü temsilcilerindensin sadece kendin için değil, hepimiz için direndiğini biliyoruz. Senin şahsında Entes patronu ve bütün patronlar şunu bir kez daha hatırlayacaklardır. Tüm emekçi kadınlar ve işçiler adına bunu onlara hatırlattın. Vardınız, varsınız, var olacaksınız! Evet, hak aramak, mücadele etmek insan olmanın onuruna yaraşır bir davranış. Sosyalizmde ısrar insan olmakta ısrardır. İnsan olma, onurlu yaşama mücadelemizde ısrar ediyoruz. Emeğin kurtuluşu mücadelesi nihai zaferine ulaşana kadar tüm ezilenlerin bir parçası işçiler olarak vardık, varız, var olacağız! Çiğli'den bir işçi"

İşçi Kültür Sanat Evi Emekçi Kadın Komisyonu

Patronların saldırıları örgütlü mücadeleyle püskürtülür!

İstanbul Haramidere'nin haramilerinden biri olan Sabra tekstil önünde 2 sınıf bilinçli işçi, Esenyurt İşçi Platformu tarafından yapılacak olan tekstil işçileri kurultayına çağrı bildirilerini dağıtırken 9 Haziran'da kurşunlandılar. Biri göğsünden diğeri ise bacağından yaralandı. Bacağından yaralanan işçinin yanına gelerek bacağına bir kurşun daha sıktılar ve tekmelerle vurdular. Bu vahşetin tek bir nedeni olabilir; patronların sınıf bilinçli ve örgütlü işçilerden duyduğu korku…

Aynı gün saat 18.00'de, sınıf devrimcileri, saldırı üzerine bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Basın açıklamasını yaptırmamak için polis ve fabrika güvenliği sınıf devrimcilerine ve işçilere saldırdı. Saldırı karşısında kararlı bir duruş sergileyen sınıf devrimcileri, basın açıklamasını gerçekleştirdiler. Saldırılar sırasında 4 işçi gözaltına alındı. Gözaltındayken de saldırılar sürdü.

2 sınıf bilinçli işçinin bildiri dağıtırken vurulmaları, 4 işçininse basın açıklaması sırasında gözaltına alınıp tutuklanmaları ve saldırıların zindanlarda bile sürmesi, patronların, yani sermayenin ve onların sömürü sisteminin duyduğu korkunun bir dışavurumudur.

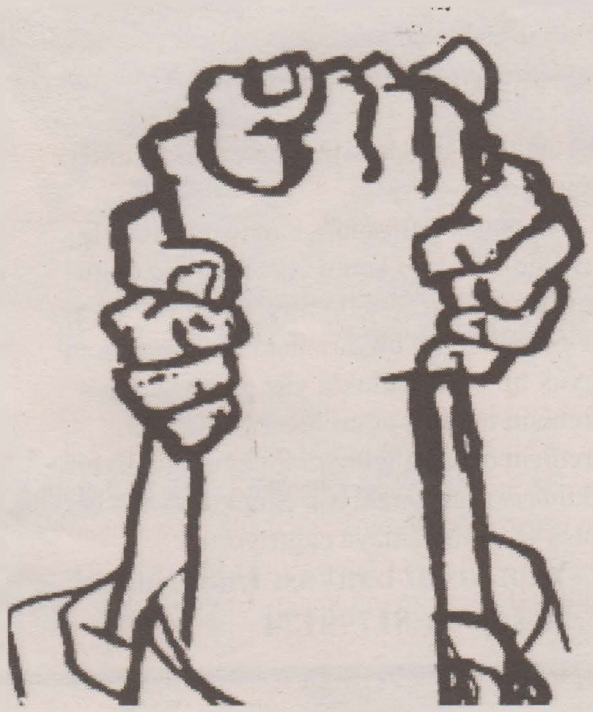
Korkuyorlar, çünkü hak arama bilinci yavaş da olsa gelişiyor. Hakkını arayan kamu emekçilerine, işçilere(ATV-Sabah,Kent AŞ), azgınca saldırıyorlar. Çünkü hak arayanlar, bugün sistem sınırlarını aşmasa bile, giderek sistem sınırlarını aşacak. Gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan günlerden korkuyorlar ve o yüzden saldırıyorlar.

Sabra tekstil'de ve sonrasında yaşananlar, sadece İstanbul Haramidere'ye özgü bir durum değildir. Aynı biçimde olmasa bile, patronların saldırılarını Çiğli organize'de de yaşıyoruz. Yarın hakkımızı aradığımızda ki örgütlenerek haklarımızı aramamız gerekiyor, benzeri saldırılarla karşılaşabiliriz. Patronların saldırıları, kendi sömürü sistemlerinin yıkılmasından duydukları korku nedeniyledir. Saldırılarla, biz işçilerin kendilerinden korkmamızı, korku dağlarını büyütmemizi istiyorlar. Sınıf bilinçli, örgütlü işçiler kurşunlanıyor, tutuklanıyor diyerek, mücadeleden geri durmak, Çiğli organize işçileri olarak kesinlikle bizim zararımızadır.

Organize'de şimdlik kurşunlanmıyoruz belki. İyi ama işten atılma korkusuyla üç kuruşa kölece çalışmak ve patronun işgücümüzden elde ettiği kar biraz azaldığında dahi, kapı önüne konmak, kurşunlanmaktan daha mı az acı verir. Kurşunlama veya tutuklanma, biz işçilerin çalışırken yaşadıklarımızdan hiç farklı değil. Öyleyse Haramidere'deki ve sonrasındaki saldırılar, bizi yıldırmayıp sınıf kinimizi bilemeli, saldırılara karşı örgütlenerek mücadele etmeye yöneltmelidir. İstanbul Haramidere'de devrimci işçilere yönelik saldırıyı, Çiğli organize'deki işçiler olarak kendimize yapılmış bir saldırı olarak görmeliyiz. Tutuklu işçilerin serbest bırakılması için yalnız İstanbul'da değil, İzmir, Ankara, Adana ve Bursa'da da eylemler yapıldı. Yani, hücreye bile atılsalar, yalnız değillerdi. 15 Temmuz'da çıkarıldıkları ilk mahkemede 4 işçi de serbest bırakıldı. Biz Çiğli organize işçileri şunu net biçimde görmeliyiz. Patronların her türlü saldırısı örgütlü mücadeleyle kesinlikle püskürtülebilir.

Yaşasın sınıf dayanışması!

Birleşip örgütlenerek, mücadeleyle kazanacağız!

Entes direnişiyle sınıf dayanışmasını yükseltelim!

Kapitalistler kendi yarattığı krizin faturasını her zaman biz işçi ve emekçilere ödetiyor. En temel hakkımız olan çalışma hakkımızı elimizden alıyorlar. Her geçen gün krizin sonuçları katmerleşerek artarken, işçi sınıfı da bu sömürüye karşı mücadele bayrağını yükseltiyor. Meha, Kurtiş ve sayamadığımız birçok direnişler gibi bir ses de Entes'den yükseldi.

Entes patronu bilinçli idi ve işçileri toplu bir şekilde atmak yerine teker teker atmayı seçti. Son bir ayda Entes'de durmadan işçi atıldı. Fakat Entes Patronu son attığı işçinin örgütlü gücüne takıldı.

Gülistan Kobatan sınıf bilinçli devrimci bir işçidir.

Atıldığı günden itibaren fabrikasını terk etmedi direnişe geçti.

O asalak patronlara karşı sınıf kiniyle davrandı. Sadece kendi çıkarları için değil sınıfın çıkarları için direnişe geçti.

Şimdi bizler bu direnişin büyümesi için büyük bir sorumlulukla yüz yüzeyiz. Bu direnişin manevi ağını öreceğimiz gibi, direnişin devamı için maddi ağını güçlü bir şekilde örmek gerekiyor. Emekten yana herkesi Entes'le dayanışmaya çağırıyoruz.

Yapı kredi bankası İmes Şubesi;
Hesap no:81799174

Gülistan direniyor!

Gazete bir resim. Bir fabrikanın önünde bir genç kadın. Adı Gülistan. Elinde bir pankart var "İşimi geri istiyorum!" yazıyor.

14 Mayıs günü patronu işine son verdiği söylemiş. Bahanesi ise çok bildik bir hikaye; kriz var! Ama Entes Elektronik patronu, Gülistan'ı işten atarken eklemeyi de unutmamış: "Sen çok yaramazlık yapıyormuşsun!"

Gülistan, Entes patronunun işten atma saldırısına karşı çıkış kağıdını imzalamamış. "Ben tekim, tek başıma ne yapabilirim" dememiş. "Çıkış param bankada onu alayım" dememiş. Korkmamış, haksızlığa boyun eğmemiş Gülistan ve fabrikasının önünde direnişe geçmiş. Direnişinde bir haftayı geride bırakmış.

Gülistan direniyor. Hakkı olanı istiyor. İşini geri istiyor. Yalnız işi için mi direniyor Gülistan! Hayır!

Gülistan, "Ben kriz bahanesi ile işten atılan ve böylece işsizliğe mahkum edilen her işçinin yapması gerekeni yapıyorum" diyor. Yalnız işi için değil onuru, geleceği ve sınıfı için direniyor Gülistan.

Gülistan direniyor ve direnerek bizlere yürünmesi gereken yolu gösteriyor. Gülistan, işten atılan her işçiye yol gösteriyor.

Direnişçi ve yiğit bir kadının azmine, bilincine, cesaretine ve inancına dayanan Entes direnişini selamlıyoruz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 475 * Fiyatı: 25 YKr *Ağustos 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. / İST